

Michał Małaszkiwicz i Stefania Kolarz

Katedra Prawa Międzynarodowego i Europejskiego
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii
Uniwersytet Wrocławski

IV MOOT COURT

EUROPEJSKIEGO STOWARZYSZENIA STUDENTÓW PRAWA

ELSA WROCŁAW

„NIESPOKOJNE CZASY”

Zaprawdę, powiadam wam, oto nadchodzi wiek miecza i topora, wiek wilczej zamieci. Nadchodzi Czas Białego Zimna i Białego Światła, Czas Szaleństwa i Czas Pogardy, Tedd Deireadh, Czas Końca. Świat umrze wśród mrozu, a odrodzi się wraz z nowym słońcem. Odrodzi się ze Starszej Krwi, z Hen Ichaer, z zasianego ziarna. Ziarna, które nie wykiełkuje, lecz wybuchnie płomieniem.

Ess'tuath esse! Tak będzie! Wypatrujcie znaków! Jakże to będą znaki, rzeknę wam - wpród spłynie ziemia krwią Aen Seidhe, Krwią Elfów...

*- Aen Ithlinnespeath, przepowiednia Ithlinne Aegli aep Aevenien*¹

Rok 1263 z pewnością nie zostanie opisany przez kronikarzy jako szczęśliwy rozdział we wspólnej historii elfów i ludzi zamieszkujących Królestwa Północy. Zimą 1263 r. napięcie pomiędzy władzami Kaedwen a zamieszkującą kraj społecznością elficką coraz bardziej dawało o sobie znać. Kolejne dni przynosiły kolejne wieści o demonstracjach na ulicach miast i obustronnych aktach przemocy.

Organizowane przez elfy protesty były spowodowane stopniowym ograniczaniem ich autonomii w ramach królestwa Kaedwen (która, *notabene*, był już wcześniej naruszana poprzez nadmierną ingerencję władz centralnych w sprawy konstytucyjnie zastrzeżone do kompetencji autonomii). Jednocześnie, wśród elfickiej społeczności królestwa pojawiły się głosy za odłączeniem się od Kaedwen i przyłączeniem się do nowopowstałego państwa elfów – Doliny Kwiatów (Dol Blathanna), księstwa położonego na południe od Kaedwen i uznającego się za następcę prawnego

---

¹ A. Sapkowski, *Krew elfów*, Warszawa 1994, s. 5

Aedirn. Państwo Aedirn, rasistowska monarchia absolutna, przez ostatnie lata pogrążone było w chaosie do tego stopnia, że niektóre państwa twierdziły, że jest to tzw. państwo upadłe. Rewolucja, jaka wybuchła wewnątrz tego państwa, związana była z walką o władzę pomiędzy dotychczasowym królem a demokratyczną opozycją, która w ostateczności przejęła władzę w państwie, zmieniła jego ustrój i nazwę oraz ponownie nawiązała stosunki dyplomatyczne z państwami, które zerwały je wyrażając tym samym swoją dezaprobatę dla działań politycznych Aedirn. Ponieważ Dol Blathanna i elficką społeczność Kaedwen łączy wspólne pochodzenie etniczne, kultura, tradycje i religia, stały się one naturalnymi sprzymierzeńcami.

Szałę goryczy przelał wydany w przez króla Kaedwen Henselta w dniu 23 stycznia edykt z mocą ustawy. Wspomniany edykt doprowadził do delegalizacji organizacji Dzieci Doliny (DD), uznającej się za reprezentantów mniejszości elfickiej na terytorium Kaedwen i obywateli nowoutworzonego państwa Doliny Kwiatów. W treści aktu organizacja Dzieci Doliny została uznana za podżegającą do przemocy oraz zagrażającą pokojowi i bezpieczeństwu publicznemu. Dodatkowo edykt miał skutkować również wycofaniem ze szkół Starszej Mowy, którą posługiwała się mniejszość elficka.

W tydzień po ogłoszeniu feralnego aktu doszło do zasztyletowania członka Rady Królewskiej, uważanego za zagorzałego przeciwnika mniejszości elfickiej a także osobę, która miała przekonać władcę do wydania edyktu. Śledztwo prowadzone przez Prokuratora Generalnego Kaedwen doprowadziło do postawienia zarzutów prominentnym członkom DD. Organom ścigania Kaedwen nie udało się jednak zatrzymać osób odpowiedzialnych za zamach.

W odpowiedzi na tragiczny incydent organizacja paramilitarna Front Wyzwolenia Kaedwen (FWK), powiązaną z jedną z partii opozycyjnych do parlamentu Kaedwen - Demokratycznego Ruchu Wyzwolenia Kaedwen (DRWK) ustami swoich przywódców zapowiedziała „zemstę na długouchych” a także wystąpiła z listem otwartym do Króla Henselta i Rady Królewskiej. W swoim liście FWK wezwała do zerwania wszelkich stosunków z Dol Blathanna i zastosowania przeciwko Księstwu skutecznych sankcji. List ten pozostał bez odpowiedzi ze strony władz.

W tygodniach następujących po opisanych wydarzeniach grupy zbrojne związane z FWK dokonały serii brutalnych ataków skierowanych przeciwko cywilom - elfim mieszkańcom Kaedwen. Według doniesień prasowych, siły FWK miały częściowo korzystać z uzbrojenia należącego do sił zbrojnych Kaedwen, zaś w działania grup miało osobiście zaangażować się kilku wysoko postawionych oficerów armii Kaedwen. W czasie konferencji prasowej, na pytanie dziennikarza „W jaki sposób władze zamierzają zareagować na zaistniałe zdarzenia?”, przedstawiciel Rady Królewskiej odmówił komentarza, zaś jeden z czołowych dowódców sił zbrojnych miał powiedzieć „Znacie Państwo moje zdanie. Dobry elf to martwy elf.”

W odpowiedzi na ataki, organizacja Dzieci Doliny dokonała reorganizacji i nawiązując do tradycji Scoia'tael utworzyła zorganizowaną sieć komand - oddziałów partyzanckich podporządkowanych przywództwu organizacji.

W pierwszym tygodniu marca doszło do ataku na kilkusobowy patrol wojsk Kaedwen, w którym to ataku, wedle relacji żołnierzy Kaedwen zbiegłych z miejsca wydarzeń, brali udział napastnicy z przytroczonymi do czapek wiewiórczymi ogonami, stanowiącymi znak rozpoznawczy sił DD.

W odpowiedzi na wspomniany incydent w drugim tygodniu marca doszło do pełnej mobilizacji sił zbrojnych Kaedwen (w ramach t. zw. operacji „Obława”) i jednoczesnego ataku z zaskoczenia na osady uważane za enklawy DD. W wyniku ataków śmierć ponieśli dziesiątki członków DD a około trzydziestu elfów zostało zatrzymanych przez siły zbrojne i uznanych za członków grupy przestępczej dążącej do obalenia władz państwowych. Zgodnie z Kaedweńską procedurą karną, pięciu spośród zatrzymanych, uznanych za osoby pełniące funkcje przywódcze zostało skazanych w trybie przyspieszonym na karę śmierci, która została niezwłocznie wykonana.

W dniu 15 kwietnia Rada Bezpieczeństwa ONZ wydała rezolucję w treści której wezwała strony sporu do zaprzestania rozlewu krwi i podjęcia rozmów pokojowych. W treści Rezolucji Rada Bezpieczeństwa wskazała, iż „czuje się w obowiązku przejęcia odpowiedzialności za rozwój wypadków i podjęcia odpowiednich działań” i wezwała Kaedwen do notyfikacji działań podjętych w celu deeskalacji konfliktu.

W swoim publicznym wystąpieniu z dnia 20 kwietnia Król Henselt zapewnił, iż siły zbrojne Kaedwen podejmują działania zgodne z prawem, które wkrótce doprowadzą do osądzenia i ukarania grup przestępczych stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego państwa.

W drugiej połowie maja siły DD dokonały ataku na garnizon Kaedwen w forcie Leyda. W trakcie starć żołnierze Kaedwen wycofali się do drewnianego fortu wraz z osobami cywilnymi uciekającymi przed atakiem. Ze względu na trudność w sforsowaniu bram fortu, w obawie przed nadejściem posiłków, oddziały DD dokonały ostrzału drewnianych zabudowań fortu z użyciem zapalonych strzał. W pożarze drewnianego fortu oprócz setki żołnierzy Kaedwen zginęło około trzydziestu osób cywilnych. Dwudziestu żołnierzy Kaedwen, którym udało się zbiec z płonącego fortu zostało pojmanych. Po odniesionym zwycięstwie siły DD opanowały okoliczne tereny i umocniły się w pobliskich osadach.

W pierwszym tygodniu czerwca do obozu DD dotarł szpieg przynosząc wiadomości dotyczące członków organizacji pojmanych podczas operacji „Obława”. Jak doniósł agent, zatrzymanym odebrano wszystkie należące do nich przedmioty w tym dokumenty tożsamości. Zatrzymani byli przetrzymywani niemal bez jedzenia. Wielu spośród pojmanych zmarło na skutek odniesionych ran i wycieńczenia, ponieważ nie udzielano im pomocy medycznej. Wśród zmarłych znalazł się

także małoletni bratanek przywódcy DD. Dowiedziawszy się o tej wiadomości, lider organizacji w ataku gniewu zarządził natychmiastowe stracenie pojmanych żołnierzy Kaedwen. Miał także wydać swoim podwładnym rozkaz nie oszczędzania rannych, poddających się ani osób cywilnych. Siły Kaedwen odpowiedziały zabijając wszystkich pozostałych przy życiu pojmanych członków DD w niezwykle okrutny sposób.

Zdaniem Doliny Kwiatów, która intensywnie wspiera elfickie komanda w Kaedwen, najbardziej efektywną drogą do rozstrzygnięcia toczącego się sporu byłoby oddanie go do rozstrzygnięcia przez MTS. Ponieważ jednak ze względu na swój status prawny DD nie może być stroną w postępowaniu przed MTS, Dol Blathanna zamierza sama wytoczyć powództwo przeciwko Kaedwen. Twierdzi ona bowiem, że ze względu na konieczność ochrony swoich obywateli znajdujących się na terytorium Kaedwen, czytaj: poprzez jej wsparcie udzielane elfom w Kaedwen (m.in. poprzez publiczne wypowiedzi potępiające łamanie praw elfów w Kaedwen, wydawanie w trybie uproszczonym elfom z Kaedwen paszportów Dol Blathanna, przesyłanie żywności, ubrań, lekarstw oraz środków do zapewnienia samoobrony elfickiej społeczności ukrywającej się w lasach Kaedwen, jak również szkolenia przywódców komand w zakresie strategii i taktyki organizowane przez ekspertów specjalnie wyznaczonych do tego przez władze Doliny Kwiatów), spór został umiędzynarodowiony, w związku z czym MTS będzie miał jurysdykcję w sprawie.

Kwestia ta nie jest jednak tak oczywista, jak mogłoby się wydawać. Zarówno Kaedwen, jak i Aedirn, wyraziły zgodę jurysdykcję MTS na podstawie art. 36 ust. 2 Statutu MTS, z tym jednak zastrzeżeniem, że jedynie Kaedwen przystąpiło do ONZ, a Aedirn, będące stroną Statutu MTS, dopiero ubiegało się o przyjęcie do tej organizacji (Dol Blathanna kontynuuje te starania i, jakkolwiek spotkało się w tym względzie z aprobatą ONZ w odpowiedzi na złożone przez siebie notyfikacje o sukcesji, oficjalnie nadal nie zostało jeszcze przyjęte w szeregi członków tej organizacji). Zgoda Kaedwen na jurysdykcję MTS została wyrażona przez ambasadora Kaedwen w Redanii, a zatem państwie, w którym zarówno ONZ, jak i MTS, ma swoją główną siedzibę. Spowodowało to kontrowersje na arenie międzynarodowej, gdyż Kaedwen posiadało w tym czasie w Redanii specjalnego ambasadora przy tej organizacji. Ze względu na powyższe Kaedwen, które do tej pory działało tak, jakby uważało swoją zgodę za ważną, aktualnie stara się ją poddać pod wątpliwość. Zdaniem Dol Blathanna, zgoda ta została ważnie udzielona, ponieważ samo oświadczenie złożone zostało w odpowiedniej formie 1 marca, a ambasador Kaedwen przy ONZ został w dniu 25 lutego uznany za *persona non grata* (za publiczne poparcie dla stwierdzenia, że „dobry elf to martwy elf”) i, jakkolwiek przebywał wtedy jeszcze na terytorium Redanii, nie miał on już możliwości składania oficjalnych oświadczeń w imieniu Kaedwen, ponieważ został on niezwłocznie aresztowany za nawoływanie do nienawiści na tle rasowym. W związku z tym

naturalną kolejną rzeczą było zastąpienie go w pełnionych funkcjach przez ambasadora Kaedwen w Redanii.

W związku z powyższym, w odpowiedzi na pozew wniesiony przez Dol Blathanna, rząd Kaedwen podnosi, że Trybunał nie ma kompetencji do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy ponieważ:

1. Zgoda Kaedwen na jurysdykcję MTS nie została ważnie udzielona;
2. Dolina Kwiatów nie jest państwem w rozumieniu prawa międzynarodowego, zatem nie może występować przed MTS, ani tym bardziej podnosić argumentów związanych z sukcesją po państwie Aedirn, które uznano za państwo upadłe;
3. spór pomiędzy Kaedwen a bojówkami DD ma charakter czysto wewnętrzny, więc znajduje się poza zakresem jurysdykcji MTS.

Dol Blathanna uznaje powyższą argumentację za bezzasadną i żąda orzeczenia o odpowiedzialności Kaedwen za naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego.

*Poza zobowiązaniami wynikającymi z międzynarodowego prawa zwyczajowego, zarówno Aedrin, Dol Blathanna oraz Kaedwen związane było/są: Konwencją wiedeńską o prawie traktatów, Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych, Konwencją wiedeńską o reprezentacji państw w ich stosunkach z organizacjami międzynarodowymi o charakterze uniwersalnym, IV Konwencjami genewskimi oraz Protokołami Dodatkowymi I i II do tychże Konwencji